

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Київ

«14» 03 2023 року

Старший слідчий в ОВС Головного слідчого управління Національної поліції України капітан поліції Гусєва Євгенія Сергіївна, розглянувши матеріали досудового розслідування, відомості про яке внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12022230000000762 від 15.04.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 6 ст. 111-1, ч. 3 ст. 28, ч. 6 ст. 111-1, ч. 7 ст. 111-1, ч. 3 ст. 146 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особи про підозру у вчиненні злочинів, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Кузакову Єгору Валентиновичу,
06.03.1978 р.н., уродження
Херсонської області, м. Нова
Каховка. Громадянина України,
проживаючого за адресою:
Херсонська область, м. Нова
Каховка, пров. Прибережний,
буд. 18, раніше не судимому:

про те, що він підозрюється у незаконному позбавленні волі людини, здійснюване протягом тривалого часу, вчинене організованою групою, тобто кримінальне правопорушення, передбачене ч. 3 ст. 146 КК України.

Указані кримінальні правопорушення скоєні ним за наступних обставин.

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від

5 грудня 1994 року російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та російська федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заклучним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та Російська Федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та федеральним законом російської федерації від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 – 3 зазначеного Договору, російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальноновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований Російською Федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною

державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Згідно вимог ст. ст. 72,73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади рф та службових осіб з числа керівництва збройних сил російської федерації (далі – зс рф), досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які були розцінені представниками влади і зс рф як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам рф, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення

критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту рф на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та зс рф вирішили досягти шляхом розв'язання та ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців зс рф, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та рф, створення і фінансування не передбачених законом збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної цілісності України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території рф службові особи генерального штабу збройних сил російської федерації (далі – гш зс рф), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб зс рф, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося досягнення військово-політичних цілей рф, які, на думку співучасників, були прямо пов'язані з необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України та, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

Ураховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та зс рф серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи Чорноморського флоту російської федерації (далі – ЧФ рф), це сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ зс рф поряд з іншими елементами гібридної війни, а тому ведення гібридної війни проти України співучасники злочинного плану вирішили розпочати на території півострова Крим.

Для ефективної реалізації плану вирішено залучити військовослужбовців зс рф, співробітників інших силових відомств рф, представників влади, інших громадян рф та України. Крім того, з цією ж метою, представниками влади рф створено та озброєно іррегулярні незаконні збройні формування, озброєні банди та групи найманців, якими керували офіцери спецслужб і зс рф.

Так, починаючи з 20 лютого 2014 року для реалізації вищезазначеного умислу, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії рф території АР Крим і м. Севастополя, на територію суверенної держави Україна, а саме АР Крим і м. Севастополь,

здійснено вторгнення військовим, морським та повітряним транспортом окремих підрозділів зс рф.

У подальшому військовослужбовцями зс рф здійснено захоплення будівель центральних органів влади АР Крим та встановлено контроль над їхньою діяльністю з метою забезпечення прийняття вигідних та необхідних для рф рішень. Крім того, здійснено блокування автошляхів, захоплення аеропортів та транспортних підприємств, військових частин ЗС України, пошкодження та знищення військового майна, що має важливе оборонне значення для України.

Відтак, всупереч міжнародному правопорядку, з нехтуванням державного суверенітету та територіальної цілісності України, починаючи з 20 лютого 2014 року, представниками влади рф і службовими особами зс рф розпочато збройне вторгнення регулярних військ рф на територію України з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, та військової окупації території АР Крим і м. Севастополя.

Відповідно до звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання рф державою-агресором, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 27.01.2015 № 129-VIII, Верховною Радою України визнано рф державою-агресором та констатовано факт початку збройного конфлікту, викликаного російською агресією з 20.02.2014 під час вторгнення окремих підрозділів зс рф через державний кордон України в районі Керченської протоки та використання рф своїх військових формувань, дислокованих у Криму для забезпечення ведення агресивної війни проти України.

Також представниками влади і зс рф вчинялися дії щодо зміни меж території та державного кордону України на іншій території України.

Так, вказаними особами у березні – квітні 2014 року організовувалися та проводилися антиурядові протестні акції, найбільш масові з яких – у Луганській, Донецькій, Харківській, Дніпропетровській, Запорізькій, Миколаївській, Херсонській та Одеській областях з метою поширення сепаратистських проросійських гасел та здійснення силового захоплення адміністративних будівель органів державної влади для послідувочої організації незаконних референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

З метою гарантованого досягнення указаних цілей та створення видимості того, що в Україні триває внутрішній конфлікт, представники влади та зс рф вирішили створити на її території терористичні організації, які поряд із основною функцією – здійснення терористичної діяльності, створювали враження діяльності в межах Донецької та Луганської областей опозиційних сил, які нібито від імені та за цілковитої підтримки місцевого населення відстоюють їх право на самовизначення та незалежність, що прямо суперечить Конституції України та нормам міжнародного права.

Так, під безпосереднім керівництвом та контролем невстановлених на цей час представників влади та зс рф, 07 квітня 2014 року на території Донецької

області України створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року на території Луганської області України – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Контроль та координація діяльності цих терористичних організацій, як і їх фінансове та матеріальне забезпечення, у тому числі зброєю, боєприпасами, військовою технікою, здійснюється представниками влади та зс рф.

Основними завданнями учасників указаних терористичних організацій є насильницьке повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом застосування зброї, вчинення терористичних актів – здійснення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, загрозу заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Незаконні збройні формування терористичних організацій «ДНР» і «ЛНР», іррегулярні збройні формування рф та військовослужбовці зс рф чинять збройний опір Україні у відновленні територіальної цілісності та забезпеченні правопорядку, при цьому учасники політичного блоку вказаних терористичних організацій за підтримки та сприяння представників влади рф під виглядом органів державної влади, створили окупаційні адміністрації російської федерації, які забезпечують подальшу окупацію та здійснюють управління вказаними територіями на місцевому рівні.

Оскільки окупація АР Крим і м. Севастополя, частини Донецької і Луганської областей України не принесла бажаних результатів у вигляді встановлення впливу над політичними та економічними процесами в Україні, відмови від співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації, та відмови від євроінтеграційного курсу розвитку країни, вищим політичним і військовим керівництвом рф вирішено перейти до наступного етапу збройної агресії проти України, розв'язаної ще з лютого 2014 року, а саме до повномасштабного вторгнення на територію України із застосуванням зс рф та інших воєнізованих формувань рф.

З листопада 2021 року представники влади та зс рф, з метою підготовки до повномасштабного нападу на Україну, організували перекидання підрозділів ЗС та інших військових формувань рф до кордонів України, що пояснювалося запланованими спільними російсько-білоруськими навчаннями «Союзна рішучість-2022», які розпочалися 10 лютого 2022 року.

Станом на 08 лютого 2022 року вздовж усього кордону з Україною з боку рф, Республіки Білорусь та тимчасово окупованих територій України зосереджено 140 тис. військових рф, включаючи повітряний та морський компонент.

З метою створення приводів для ескалації воєнного конфлікту і здійснення спроби виправдання своєї агресії перед громадянами рф та світовою спільнотою, представниками влади та зс рф розроблено окремий план, який передбачав

вчинення дій, спрямованих на введення в оману і залякування громадян рф та мешканців тимчасово окупованих територій України, а також вчинення провокацій, які полягали в імітації нападів і вогневих ударів, вчинених нібито підрозділами ЗС України по території рф та тимчасово окупованим територіям України.

Одночасно із зазначеним передбачалося визнання керівництвом рф «ДНР» і «ЛНР» незалежними державами та отримання від них звернення з запитом про надання військової підтримки, яка викликана нібито агресією Збройних Сил України (далі – ЗС України).

На виконання зазначених намірів, 15 лютого 2022 року державна дума рф звернулася до президента рф з проханням визнати незалежність «самопроголошених Донецької та Луганської народних республік».

18 лютого 2022 року керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей повідомлено про проведення евакуації місцевого населення тимчасово окупованих територій України до Ростовської області, що пояснювалося вигаданими застереженнями про те, що ЗС України мають намір атакувати тимчасово окуповані території та здійснити їх силове повернення під контроль України.

19 лютого 2022 року вказаними особами оголошено про так звану загальну мобілізацію жителів тимчасово окупованих територій Донецької та Луганської областей.

21 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до президента рф з проханням визнати незалежність так званих Донецької та Луганської народних республік.

У цей же день президент рф скликав позачергове засідання ради безпеки рф, де обговорено питання щодо доцільності визнання незалежності Донецької та Луганської народних республік.

Службові особи з числа вищого керівництва рф, які входять до складу ради безпеки рф, публічно підтримали звернення державної думи рф та заявили про необхідність визнання президентом рф незалежності «ДНР» та «ЛНР».

Цього ж дня президент рф підписав указ про визнання незалежності Донецької народної республіки та Луганської народної республіки.

22 лютого 2022 року президент рф підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані державною думою та радою федерації рф.

У цей же день президент рф, реалізуючи злочинний план, з метою надання видимості законності дій по нападу на Україну, направив до ради федерації рф звернення про використання зс рф за межами рф, яке було задоволено.

23 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до президента рф з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними

воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих Донецької та Луганської народних республік.

24 лютого 2022 року о 5 годині президент рф оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні, а в дійсності – повномасштабне вторгнення з декількох напрямків із застосуванням різних видів і родів військ збройних сил рф та інших військових формувань рф.

У подальшому, цього ж дня, військові підрозділи збройних сил російської федерації, які діяли за наказом керівництва рф і зс рф, здійснили пуски крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим частинам (штабам) і складам ЗС України, а також сухопутними підрозділами ЗС та інших військових формувань рф здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

Починаючи з 5 години 24 лютого 2022 року підрозділи зс та інших військових формувань рф здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб.

У подальшому, Указом Президента України від 14 березня 2022 року №133/2022 у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією рф проти України продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 26 березня 2022 року строком на 30 діб.

Указом Президента України 17 травня 2022 року № 341/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 25 травня 2022 року строком на 90 діб.

Указом Президента України 12 серпня 2022 року № 573/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 23 серпня 2022 року строком на 90 діб.

Указом Президента України 07 листопада 2022 року № 757/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 21 листопада 2022 року строком на 90 діб.

Указом Президента України 06 лютого 2023 року № 58/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» продовжити строк дії

воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 19 лютого 2023 року строком на 90 діб.

Указом Президента України 01 травня 2023 року № 254/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» продовжити строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 20 травня 2023 року строком на 90 діб.

24.02.2022 на виконання вищевказаних наказів військово-політичного керівництва рф, військовослужбовці ЗС рф, шляхом збройної агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з нанесенням ракетних та авіаційно-бомбових ударів по військовій та цивільній інфраструктурі, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Запорізькій, Житомирській, Київській, Луганській, Сумській, Харківській, Херсонській та Чернігівській областях, та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, після чого здійснили військову окупацію частини території України.

Так, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше ніж 24.02.2022, представниками збройних формувань російської федерації всупереч законному порядку, встановленому Конституцією України, Законом України «Про Національну поліцію» та іншими чинними нормативно-правовими актами України, було створено окупаційну поліцію. Посаду начальника незаконно створеного правоохоронного органу так званого міському відділі поліції м. Нова Каховка у вищевказаний час з метою розповсюдження та «укріплення» окупаційної влади на території тимчасово окупованій території Новокаховської міської територіальної громади добровільно зайняв Коник В.В. Указану посаду продовжував добровільно займати і після 15.03.2022 - набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо встановлення кримінальної відповідальності за колабораційну діяльність», яким криміналізована відповідальність за добровільне зайняття цих посад.

Далі, з метою поширення силового контролю над всіма галузями та сферами життєдіяльності на вказаній території, Коник В.В. у різний період часу починаючи з 24.02.2022 точний час слідством не встановлено, вирішив створити організовану групу, яка буде вчиняти злочини, спрямовані на підтримку країни-агресора та її окупаційної влади.

З цією метою у різний період часу Коник В.В., як організатор, залучив до злочинної діяльності співорганізатора - Томку С.О., виконавців - Кузакова Є.В., Наседкіна М.К., Федчишина С.М., Сільченка В.О., Мармій Н.С. та інших не встановлених досудовим розслідуванням осіб, які добровільно надали згоду на участь у злочинній групі та зайнятті посад у незаконно створеному правоохоронному органі, так званому міському відділі поліції м. Нова Каховка.

Так, громадянин України Томка Сергій Олександрович добровільно зайняв посаду заступника начальника (а в подальшому приблизно з середини квітня 2022 року - виконувача обов'язки начальника) так званого міського відділу

поліції м. Нова Каховка, Херсонської області, громадянин України Кузаков Єгор Валентинович - посаду працівника поліції так званого міського відділу поліції м. Нова Каховка, Херсонської області, громадянка України Мармій Наталія Сергіївна – посаду заступника начальника слідчого відділення так званого міського відділу поліції м. Нова Каховка, Херсонської області, громадянин України Наседкін Микола Костянтинівич – посаду начальника ізолятора тимчасового тримання так званого міського відділу поліції м. Нова Каховка, Херсонської області, громадянка України, громадянин України Федчишин Степан Михайлович - посаду рядового працівника поліції так званого міського відділу поліції м. Нова Каховка, Херсонської області, громадянин України Сільченко Володимир Олексійович - посаду рядового працівника поліції так званого міського відділу поліції м. Нова Каховка, Херсонської області.

Після зайняття вказаних посад Коник В.В. та залучені ним до злочинної діяльності особи виконували свої функціональні обов'язки у незаконно створеному правоохоронному органі, що розташований за адресою: Херсонська область, м. Нова Каховка пр-т. Дніпровський, 24.

Головною метою та завданням організованої групи були: здійснення інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором та його окупаційною адміністрацією, спрямовані на підтримку держави-агресора, її окупаційної адміністрації та збройних формувань; виявлення і затримання осіб, які підтримують законну українську владу, проведення «роз'яснювальних» бесід з такими особами, які полягали у погрозах застосування фізичного насильства або інших негативних наслідків до цих осіб, у разі продовження підтримки ними проукраїнської позиції (примусова зміна проукраїнських поглядів громадян); співпраця з військовими РФ; заміна законної державної символіки України на символіку російської федерації на тимчасово окупованій території Новокаховської міської територіальної громади.

Усіх учасників організованої групи Коник В.В. проінформував про свої злочинні наміри та плани, необхідність виконання його доручень, як її організатора, бажаючи об'єднати свої зусилля з іншими учасниками для досягнення єдиного злочинного результату – розповсюдження та «укріплення» окупаційної влади на території тимчасово окупованій території Новокаховської міської територіальної громади.

Кожен з учасників окремо, у тому числі Томка С.О., Кузаков Є.В., Наседкін М.К., Федчишин С.М., Сільченко В.О., Мармій Н.С. та інші не встановлені досудовим розслідуванням особи, надавши свою згоду на участь у розробленому злочинному плані Коника В.В., заздалегідь, тобто до початку вчинення кримінальних правопорушень, домовились про їх спільне вчинення, таким чином увійшли до злочинної групи.

Усі учасники організованої групи централізовано підпорядковувалися вимогам Коника В.В. та Томки С.О., для консультації, координації та узгодження подальших злочинних дій постійно телефонували останньому. Крім того, і сам Коник В.В. з метою перевірки виконання злочинних дій громадянами України, що підтримували дії держави-агресора, маючи на меті спільний умисел – розповсюдження та «укріплення» окупаційної влади на території тимчасово

окупованій території Новокаховської міської територіальної громади, неодноразово телефонував, контролював дії та надавав вказівки учасникам організованої групи - громадянам України, що перейшли на бік держави-агресора.

Таким чином, у вказаній групі ролі було розподілено наступним чином.

Коник В.В. разом з Томкою С.О.

- організовували та координували діяльність учасників групи щодо скоєння кримінальних правопорушень, надавали їм обов'язкові для виконання вказівки;

- підтримували зв'язок з представниками окупаційної влади а також країни-агресора задля визначення напрямків злочинної діяльності;

- організовували роботу незаконно створеного правоохоронного органу - так званого міського відділу поліції м. Нова Каховка, Херсонської області, у тому числі спрямовану на незаконне викрадення і подальше утримання осіб, що займали проукраїнську позицію, із заміни державної символіки України на символіку рф на адміністративних будівлях територіальної громади, тощо.

Наседкін М.К

- приймав участь у функціонуванні незаконно створеного правоохоронного органу - так званого міського відділу поліції м. Нова Каховка, Херсонської області, займаючи посаду начальника ізолятора тимчасового тримання так званого міського відділу поліції м. Нова Каховка;

- виявляв, затримував та незаконно утримував осіб, які підтримували законну українську владу;

- організовував та контролював утримання в так званому ізоляторі тимчасового тримання міського відділу поліції м. Нова Каховка незаконно затриманих громадян України, що займали проукраїнську позицію;

- замінював законні предмети державної символіки України на символіку російської федерації на адміністративних будівлях;

Федчишин С.М., Сільченко В.О.:

- приймали участь у функціонуванні незаконно створеного правоохоронного органу - так званого міського відділу поліції м. Нова Каховка, Херсонської області, займаючи посади рядових працівників поліції так званого міського відділу поліції м. Нова Каховка, Херсонської області;

- виявляли, затримували та незаконно утримували осіб, які підтримували законну українську владу;

Кузаков Є.В.,

- приймав участь у функціонуванні незаконно створеного правоохоронного органу - так званого міського відділу поліції м. Нова Каховка, Херсонської області, займаючи посаду працівника поліції так званого міського відділу поліції м. Нова Каховка, Херсонської області;

- виявляв, затримував та незаконно утримував осіб, які підтримували законну українську владу;

Мармій Н.С.:

- приймала участь у функціонуванні незаконно створеного правоохоронного органу - так званого міського відділу поліції м. Нова Каховка, Херсонської області, займаючи посаду заступника начальника слідчого

відділення так званого міського відділу поліції м. Нова Каховка, Херсонської області, громадянин України;

- замінювала законні предмети державної символіки України на символіку російської федерації на адміністративних будівлях.

Так, відповідно до розробленого плану, задля реалізації злочинної мети, направленої на розповсюдження та «укріплення» окупаційної влади на території тимчасово окупованій території Новокаховської міської територіальної громади, утримання під контролем рф окупованих територій шляхом позбавлення волі громадян проукраїнських поглядів, 09.05.2022, в обідній час доби, більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено, Кузаков Є.В. за попередньою змовою з Федчишиним С.М., Сільченком В.О., Наседкіним М.К. та іншими не встановленими особами, виконуючи злочинні вказівки Коника В.В. та Томки С.О., діючи умисно, з метою реалізації злочинного умислу, спрямованого на викрадення людини, на військовій техніці, а саме бойовій броньованій колісній машині, приїхали у двір багатоквартирного будинку, розташованого за адресою: Херсонська область, м. Нова Каховка, вул. Історична, буд. 6, в якому проживала особа, що займала проукраїнську позицію, громадянка України - Петрова І.В., менеджер Української асоціації футболу.

Реалізуючи спільний злочинний умисел, направлений на викрадення людини, із політичних спонукань, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, знаходячись біля одного з під'їздів вищевказаного будинку по вул. Історичній в м. Нова Каховка, Херсонської області у вищевказаний час зустріли Петрову І.В. Після чого Сільченко В.О. надів на Петрову І.В. кайданки та діючи разом Кузаковим Є.В. і Федчишиним С.М. помістив до бойової броньованої колісної машини. Тим самим останні позбавили права Петрову І.В. на вільне пересування, використовуючи при цьому фізичне та психічне насильство.

Далі, Кузаков Є.В. за попередньою змовою з Федчишиним С.М., Сільченком В.О. та з іншими не встановленими особами, продовжуючи незаконне утримання потерпілої Петрової І.В., позбавляючи її права на вільне пересування, доставили останню до приміщення Новокаховського міського відділу поліції, за адресою: Херсонська область, м. Нова Каховка, пр-т. Дніпровський, буд. 24.

Прибувши, до вказаного приміщення Кузаков Є.В. діючи з єдиним умислом за попередньою змовою з Федчишиним С.М. та Сільченком В.О., позбавляючи права на вільне пересування та з метою подальшого незаконного утримання Петрової І.В., передали останню не встановленим військовим рф. Вказані військовослужбовці незаконно утримували потерпілу у приміщенні Новокаховського міського відділу поліції, за адресою: Херсонська область, м. Нова Каховка, пр-т. Дніпровський, буд. 24 на протязі чотирьох днів тобто 12.05.2022.

У свою чергу, Наседкін М.К., відповідно розробленого злочинного плану та наданих повноважень, контролював перебування потерпілої Петрової І.В. у

«камері для затриманих» Новокаховського міського відділу поліції, за адресою: Херсонська область, м. Нова Каховка, пр-т. Дніпровський, буд. 24.

При цьому Коник В.В., та Томка С.О., в силу незаконно наданих їм окупаційною владою повноважень організували незаконне позбавлення волі потерпілого шляхом поміщення, утримання та «охорони» його у вказаному приміщенні.

Таким чином, Кузаков Єгор Валентинович своїми умисними діями скоїв незаконне позбавлення волі людини, здійснюване протягом тривалого часу, вчинене організованою групою, тобто кримінальне правопорушення, передбачене ч. 3 ст. 146 КК України.

Старший слідчий в особливо важливих справах
Головного слідчого управління
Національної поліції України

Євгенія ГУСЕВА

ПОГОДЖЕНО

прокурор першого відділу процесуального керівництва досудовим розслідуванням та підтримання публічного обвинувачення управління процесуального керівництва досудовим розслідуванням у кримінальних провадженнях щодо організованої злочинності Департаменту нагляду за додержанням законів Національною поліцією України та органами, які ведуть боротьбу з організованою злочинністю, Офісу Генерального прокурора

Євгеній КАЛІНІН

Підозрюваному роз'яснено його права, передбачені ст. 42 КПК України:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

4. Обвинувачений також має право:

1) брати участь під час судового розгляду у допиті свідків обвинувачення або вимагати їхнього допиту, а також вимагати виклику і допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

2) збирати і подавати суду докази;

3) висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо клопотань інших учасників судового провадження;

4) виступати в судових дебатах;

5) ознайомлюватися з журналом судового засідання та технічним записом судового процесу, які йому зобов'язані надати уповноважені працівники суду, і подавати щодо них свої зауваження;

6) оскаржувати в установленому цим Кодексом порядку судові рішення та ініціювати їх перегляд, знати про подані на них апеляційні та касаційні скарги, заяви про їх перегляд, подавати на них заперечення;

7) отримувати роз'яснення щодо порядку підготовки та використання досудової доповіді, відмовлятися від участі у підготовці досудової доповіді;

8) брати участь у підготовці досудової доповіді, надавати представнику персоналу органу пробації інформацію, необхідну для підготовки такої доповіді, ознайомлюватися з текстом досудової доповіді, подавати свої зауваження та уточнення.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право *примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення*. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Письмове повідомлення про нову підозру та пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного детально роз'яснені.

Підозрюваний _____

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2023 року

